

Nagy Gáspár:

A Fiú naplójából

... és a csillagos estben ott susog immár harminc
évyúrújével a drága júdásfa: ezüstnyár reze
susog a homály követeinek útján s kitünteti őket
lehulló ezüst-tallérokka érdekmeik szerint illón...
...és ha jön a nyűszítve támadó gyávaság
a rémület hókuszpókusza? - akkor eljönnek ablakod
alá a szegényes alkuvások vénei-ifjai mint mindenre
elszánt hittérítők s beárad a dögszag: a teletömött
gyomor békessége meg az ígéretekkel megtelt szemek
tócsafénye és fénytelen homálya...
...csupán el kéne hinned... de nem hiszed hogy éppen
ők jöttek-szöktek el a maszkabálból hogy éppen ők
azok a független kutyák kik ideológiamentes csontokon
tökéletesítik a fölösleges morgást-harapást...
...nem tudom még hogyan viselem tartósan a szégyent
hogy együtt néztük ugyanazt az eget folyót hangyafészket
és másképp vert a szívem másért pirultam el
másért szorult ökölbe a kezem és másképp láttam
ugyanazt a fát ezüstlő éveinkkel sújtva súlyos emlékek
alatt recsegni-ropogni-hajladozni büszkén -
de ha több szégyen is társul velem akkor is csak így
mondhatom: míg a szem él *látni kell fele-Barátaim!*...